

Міністерство освіти і науки України
Вінницька обласна державна адміністрація
Тернопільський державний економічний університет
Вінницький інститут економіки
ВАТ "Вінницький завод тракторних агрегатів"

РОЗВИТОК ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Том I

збірник матеріалів III Всеукраїнської науково-практичної
конференції вчених, викладачів та практичних працівників
16-17 лютого 2006 року

Вінниця 2006

Друкується за рішенням Вченої Ради Тернопільського державного економічного університету

Протокол № 5 від 25.01.2006

Редакційна колегія: Юрій С.І. – ректор ТДЕУ, д.е.н., професор; Мельник А.Ф. – проректор з наукової роботи ТДЕУ, д.е.н. професор; Погришук Б.В. – директор ВІЕ ТДЕУ, к.е.н., доцент; Кириленко О.П. - д.е.н., професор, завідувач кафедри казначейської справи ТДЕУ; Мороз О.В. – завідувач кафедри менеджменту та моделювання в економіці ВНТУ, д.е.н., професор; Марченко О.І. – в.о. завідувача кафедри фінансів ВІЕ ТДЕУ, к.е.н., доцент; Козловський В.О. – заступник директора з навчально-методичної роботи ВІЕ ТДЕУ, к.е.н., доцент; Пайдич Н.М. – завідувач кафедри економічної теорії ВІЕ ТДЕУ, к.е.н., доцент; Мирончук В.М. - викладач кафедри фінансів ВІЕ ТДЕУ.

Підготували до друку: Гончаренко А.І., Добіжжа Н.В., Фесюк В.Л., Гашевський В.С.

Технічний редактор: Гавінська А.А.

Розвиток фінансової системи України в умовах ринкових трансформацій:
Збірник матеріалів III Всеукраїнської міжвузівської науково-практичної конференції вчених, викладачів та практичних працівників, 16-17 лютого 2006 р. Т.1 – Вінниця: Книга-Вега, 2006. – 379с.

ISBN 966-621-264-1

В збірнику представлено роботи науковців і практичних працівників з різних регіонів України, які висловлюють багато цінних пропозицій з вирішення проблем розвитку фінансової системи України в умовах ринкових трансформацій. Збірник включає роботи фахівців різного рівня кваліфікації, тому представлені матеріали мають неоднакову глибину висвітлення проблем і наукову цінність та практичні висновки. Разом з тим, в кожній роботі є цікаві пропозиції, які заслуговують на увагу.

Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікації

ISBN 966-621-264-1

55	II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СУЧАСНИХ УМОВАХ: МОЖЛИВІСТЬ АКТИВІЗАЦІЇ	112
60	КОРПОРАТИВНИЙ ФАКТОР ІНВЕСТУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ: ЧЕКАТИ ЧИ ДІЯТИ?.....	112
	<i>Н.М. Найдич, А.В. Сірко Вінницький інститут економіки ТДЕУ (м. Вінниця)</i>	
62	ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ.....	116
	<i>К.В. Березовський Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут» (м. Київ)</i>	
65	ІНВЕСТИЦІЙНА ПРОГРАМА ЯК ФОРМА ВПРОВАДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В ТЕХНІЧНЕ ПЕРЕОЗБРОСННЯ ВИРОБНИЦТВА	120
	<i>І.В. Більботенко Університет економіки та права "КРОК" (м. Київ)</i>	
68	АКТИВІЗАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ГАЛУЗІ САДІВНИЦТВА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	123
	<i>В.І. Чорнодон Інститут садівництва УААН (м. Київ)</i>	
71	ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ	126
	<i>Г.І. Фролова Бердянський інститут підприємництва (м. Бердянськ)</i>	
74	НАПРЯМИ СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ АКТИВНОСТІ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕТОРІВ В АПК УКРАЇНИ	129
	<i>Г.Б. Іваницька Львівський державний аграрний університет (м. Дубляни)</i>	
77	ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ІНВЕСТУВАННЯ В КОРПОРАТИВНИЙ КАПІТАЛ	132
	<i>А.В. Гречко Національний технічний університет України „КПІ” (м. Київ)</i>	
81	МОДЕЛИРОВАНИЕ ЦЕЛЕЙ ИНВЕСТИЦИОННОЙ СТРАТЕГИИ ПРЕДПРИЯТИЯ	135
	<i>Е.Ш. Исхаков Днепропетровская государственная финансовая академия (г. Днепропетровск)</i>	
82	МІСЦЕ І РОЛЬ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ В ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ	137
	<i>І.С. Каракулова Київський національний університет ім. Т. Шевченка (м. Київ)</i>	
87	ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.....	140
	<i>О.А. Карлова Харківська національна академія міського господарства(м. Харків) Н.М. Светлова Східноєвропейський університет економіки і менеджменту (м. Харків)</i>	
91	ШЛЯХИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	143
	<i>С.В. Леонов, О.С. Грищенко Українська академія банківської справи Національного банку України</i>	
95	ГОСУДАРСТВЕННАЯ ПОДДЕРЖКА ИНВЕСТИЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ.	145
	<i>А.А. Литвиненко Харьковский национальный экономический университет (м. Харьков)</i>	
99	ІНВЕСТИЦІЇ У КОМУНАЛЬНУ СФЕРУ ЯК ОДИН З ЕТАПІВ ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ МІСТА	147
	<i>О.В. Мороз, А.О. Светух, І.О. Мороз Вінницький національний технічний університет (м. Вінниця)</i>	
102	ВИКОРИСТАННЯ РІЗНИХ МЕТОДІВ ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ В ФЕРМЕРСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО.....	149
	<i>В.І. Павленко Уманський державний аграрний університет (м. Умань)</i>	
104	ОЦІНКА ПОТЕНЦІАЛУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ.....	153
	<i>В.В. Попова Національний аграрний університет (м. Київ)</i>	
108	ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ В УКРАЇНУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	157
	<i>М.В. Романів Економіко-правничий інститут Західноукраїнського економіко-правничого університету (м. Чернівці)</i>	

ВИСНОВКИ

Можливість використання різних підходів і різних методів визначення розміру задіяного в інвестиції капіталу повинна враховуватися при розгляді інвестиційних альтернатив.

1. Дашаев Б.А. Теоретичні і методичні основи визначення економічної ефективності сільського господарства. - Суми: Мрія 1 ЛТД: УАБС, 2003. - 32 с.
2. Наконечний С.І., Савіна С.С. Математичне програмування: Навч. посіб. - К.: КНЕУ, 2003. - 452с.
3. Онищенко О.М. Сільськогосподарські підприємства після реорганізації: ресурсозабезпеченість, виробничі затрати, продуктивність //Економіка України. - 2004. - № 12. - С. 52-64.
4. Хобта В. М. Управление инвестициями. Механизм, принципы, методы. - Донецк, 1996.

УДК 330.101.541:338.246

ОЦІНКА ПОТЕНЦІАЛУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

В.В. Попова

Національний аграрний університет (м. Київ)

Інвестиційний процес є економічною основою для реалізації інновацій і впровадження досягнень науково-технічного прогресу, чим створює реальні передумови для розширеного відтворення на тривалу перспективу і є найважливішим чинником економічного зростання і розвитку держави. Активізація інвестиційної діяльності є чинником розвитку суспільства і сностерігається на фазі підйому ключових макроекономічних параметрів.

Інвестиційна діяльність формує ринкові позиції конкретного суб'єкта макроекономічної системи і спрямована на посилення конкурентних позицій на рівні підприємства, регіону і держави. Економічно виправдана доцільність орієнтації інвестиційних потоків багато в чому визначається умовами, в яких діє суб'єкт господарювання – переважними формами власності, загальним інституціональним устроєм, законодавчим і податковим середовищем, рівнем конкуренції.

Дослідники закономірностей розвитку сучасного суспільства в переважній кількості випадків зростання економічних параметрів макросистеми напряму пов'язують з інвестиційною активністю. Так, Н.Калдор, Р.Ф. Кан, Дж. Кейнс, П.Самуельсон, А.Хансен, Р.Харрод, Дж. Хікс розглядають інвестиції як початковий імпульс, який дає первинний, вторинний і т.д. ефекти у вигляді доходів. Дослідження закордонних вчених в основному базуються на статистичних матеріалах і фактичних даних умов конкурентного ринкового середовища, що й обумовлює відповідні висновки.

Як правило, про інвестиційну активність судять по тій відносній величині, яку інвестиції складають у валовому національному продукті (валовому внутрішньому продукті (ВВП)) держави. Вага цього параметра в різних країнах досить суттєво відрізняється і залежить від багатьох чинників, серед яких переважне значення мають рівень розвитку країни та стадія економічного зростання. Так, у тих країнах азіатського регіону, які демонструють високі темпи економічного зростання, частка інвестицій у ВВП складає від 24% (Тайвань) до 47% (Сінгапур). А у високорозвинених країнах (США, Канада, Франція) ця частка трохи нижче - від 14,5% (Швеція) до 18% (Франція і США)[1, с.642].

Історично сформований загальний державний устрій у сполученні з зовнішнім макроекономічним середовищем, спричиняють прямий і безпосередній вплив на спрямування і на інтенсивність інвестиційних потоків. Судити про темпи економічного зростання, погоджуючи їх виключно з відносною часткою інвестицій у ВВП чи з нормою нагромаджень, недостатньо, тому що це може суттєво спотворити реальну картину і спричинити помилкові висновки. Динаміка зміни цих показників в Україні, що в останні роки змінювалися від найнижчої оцінки в 13,28%, яка мала місце в 1997р., до 16,06% у 2002 р., підтверджує дане твердження.[1, с.646]

Метою даної статті є показати результати дослідження впливу інвестиційних процесів на інноваційну складову трансформації макроекономічних систем у взаємозв'язку з рівнем конкурентного оточення. Для вирішення цієї задачі використовувалися методи аналізу і синтезу з

історичним підходом і глибоким осягненням статистичних даних щодо фактично сформованих економічних параметрів. Спрямованість дослідження визначається програмними документами уряду з питань інвестування пріоритетних сфер діяльності.

Україна на даний час знаходиться в стані складних трансформаційних перетворень, механізми регулювання економіки сучасного періоду спричинені складним впливом як нових ринкових, так залишкових командно-розподільних елементів. Саме остання обставина обумовлює необхідність ретельного дослідження об'єктивних джерел сформованої в національній економіці ситуації і теоретичного переосмислення перспективних напрямків становлення національної економіки. Виявлення надійних і стійких орієнтирів забезпечення перелому у напрямку позитивних тенденцій повинне опиратися на кількісні і якісні параметри джерел економічних зрушень. Динаміка ВВП повинна розглядатися в першу чергу з погляду переходу всіх елементів макроекономічної системи на принципово нову ступінь розвитку, у структурній єдності її дохідної (заробітна плата найманих робітників, прибуток підприємств, податки і субсидії) і видаткової (кінцеве споживання, валове нагромадження основного капіталу, експортно-імпортне сальдо) складових.

Зростання заробітної плати найманих робітників збільшує кінцеве споживання і ємність попиту на внутрішньому ринку, однак перевищення темпів приросту заробітної плати над темпами зростання обсягів виробництва може призвести до нестримного підйому цін і загострення інфляційних процесів. У випадку, коли загальна економічна активність знаходиться в стадії підйому, ці негативні тенденції компенсуються іншими наслідками цінової експансії - нарощуванням прибутків підприємств.

Збільшення від підвищення заробітної плати і цін прибутку лише складає передумови збільшення валових нагромаджень в основні фонди, але, як показали дослідження реалій вітчизняної дійсності, не обов'язково призводить до цього позитивного явища. Насправді, інвестиції в будівництво нових виробничих потужностей, а також у модернізацію, реконструкцію і розширення діючих підприємств спричиняє нарощування виробничої бази, сприяє створенню нових робочих місць і сприятливо позначається на первинному перерозподілі доходу. В міру насичення споживчого ринку стадія експансії, викликана зростанням прибутків підприємств, може завершитися негативними явищами, зв'язаними з надвиробництвом.

Показник ВВП сучасної національної економіки України формується під переважним впливом динаміки прибутків підприємств, які зростають за рахунок нарощування обсягів виробництва і підвищення цін на кінцеву продукцію. Але принципова відмінність від викладеної вище закономірності полягає у слабкому взаємозв'язку переважно позитивної динаміки прибуткової складової з підйомами чи спадами заробітної плати і податків. Якщо зіставити частку валових нагромаджень в основний капітал у видатковій частині ВВП і частку прибутку підприємств у його дохідній частині, то можна побачити, що в 1996р. валові нагромадження в основний капітал були тільки в 1,34 рази нижче прибутків підприємств, а до 2004р. цей розрив уже склав 2,2 рази (рис.).[2]

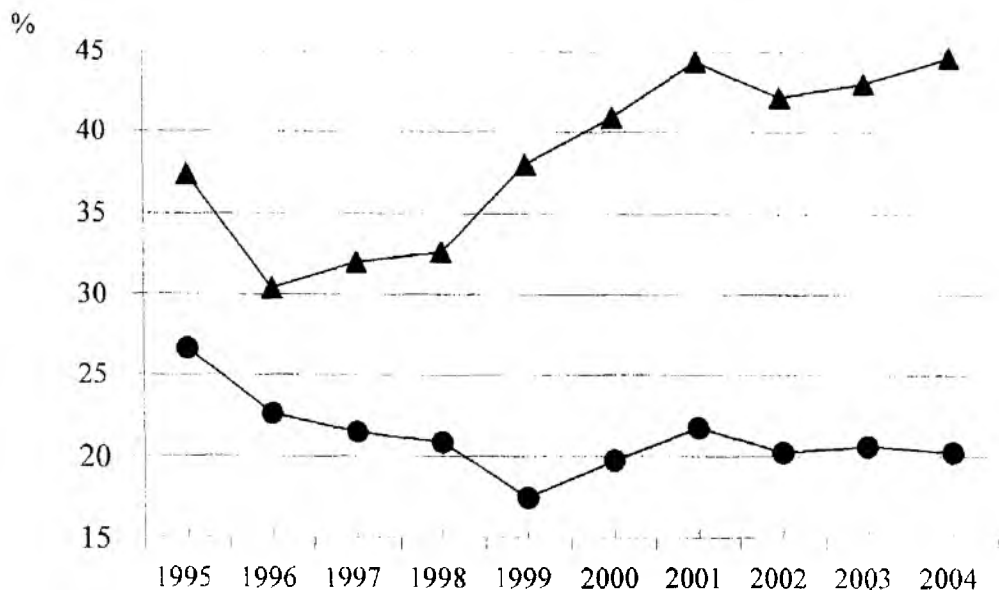

Рис. Структурні складові ВВП України,

де:

- - валове нагромадження;
- ▲ - валовий прибуток, змішаний дохід.

Зіставлення частки валових нагромаджень і прибутку підприємств у ВВП показує наявність значного інвестиційного потенціалу, який використовується лише на 50%. Незважаючи на відносно високий попит на інвестиції в Україні власні потенційні можливості щодо залучення коштів в основний капітал значно вище за тих, котрі реалізуються. Втрати від такого положення мають стратегічні наслідки, адже залучення коштів зовнішніх інвесторів замість використання власної здатності до самофінансування, призводить до кредитного виснаження національного виробника.

За умов загальної реструктуризації національної економіки важливо досягти такого стану, коли прибуток підприємств не втрачає інвестиційну сутність за рахунок повного чи часткового її виключення з виробничого процесу, і не стримує розвиваючого початку. Дана вимога залишається непоміченою до тієї пори, поки сформовані диспропорції не набувають загрозливих масштабів, за яких стає необхідним радикальне, суто адміністративне втручання з боку держави. Адже сама по собі вимога адміністративного усунення інвестиційного дисбалансу ставить під сумнів запровадження ринкових шляхів державної розбудови. Байдушність стрімкого зростання валового внутрішнього продукту до параметрів, за якими формується корисність суспільного виробництва, відкриває широкі можливості для маневру підприємницького сектора економіки до корисливого індивідуального збагачення з екстенсивною експлуатацією виробничих факторів.

Економічна сутність диспропорцій, загострення яких спостерігається після 1999р., полягає в тому, що вилучення отриманої підприємствами прибутку з виробничого процесу фактично виводить вагому частину відтвореного продукту за межі виробничого сектору макроекономічної системи. Дані процеси вказують на зниження інвестиційної активності вітчизняного виробника і призводять до глибоко негативних наслідків у перспективі. Відтік прибутку за межі макроекономічної системи неминує спричиняє скорочення кількості робочих місць, падіння заробітної плати найманих робітників, звуження внутрішнього ринку через обмежену купівельну спроможність секторів кінцевого і проміжного споживання.

Економічне зростання, в основу якого закладене нарощування прибутків підприємств поза взаємозв'язком з іншими структурними складовими, неминує призводить до руйнування макроекономічних пропорцій і обертається катастрофічними наслідками для національної економіки. При розробці механізмів державного регулювання необхідно враховувати в однаковій мірі, як ефективність суспільного виробництва, так і зростання добробуту населення. Потенціал

інвестиційної активності в Україні може бути реалізований за умови спрямування державної програми розвитку на підвищення макроекономічної результативності.[3]

В умовах стійкого конкурентного середовища інвестиції в інноваційну діяльність є однією з вирішальних умов виживання, а перерозподіл інвестиційних потоків, який опирається на помилкові стратегії, неминуче призводить до банкрутства. Ситуація в економіці сучасної України усе ще визначається переважно історично сформованими умовами таких командно-розподільних методів керування, за яких ринкові відносини повністю заперечувались. У цьому контексті становить інтерес своєрідне трактування еволюційного процесу, надане Й.Шумпетером у "Теорії економічного розвитку". Процес економічного розвитку він пов'язує зі створенням нових факторних комбінацій, що вимагають відповідних інвестицій, а результати і наслідки нових комбінацій їм розглядаються в залежності від типу економічної системи. На його думку, продуктивними ці наслідки можуть бути тільки в умовах конкурентного середовища, а в "замкненій" економіці "економічних наслідків цього процесу частково не було б, а що стосується соціальних, то їх не виникало б узагалі".[4, с.160] Пряма залежність наслідків інвестиційної активності від умов конкуренції в конкретній країні, вказує на те, що поки не буде створене повноцінне ринкове середовище з усіма властивими йому конкурентними характеристиками, позитивних результатів від інвестиційних вкладень не слід очікувати.

ВИСНОВКИ

У складних умовах трансформації національної економіки, викликаних обмеженістю вільних фінансових ресурсів, інвестиційна стратегія повинна бути спрямована на досягнення мультиплікаційного ефекту від використання інноваційного потенціалу, для чого в ній необхідно передбачити вирішення наступних питань:

1. Розширення ємності внутрішнього ринку за рахунок зростання купівельної спроможності населення з орієнтацією на вирішення соціальних питань. У першу чергу, це ліквідація безробіття за рахунок забезпечення повної зайнятості працездатного населення з заробітною платнею вище прожиткового мінімуму.

2. Стимулювання справедливої економічної конкуренції на внутрішньому ринку. Для цього повинні бути створені відповідні інституціональні умови з підкріпленням відповідною законодавчою і нормативною базою.

3. Шлях до ефективної реалізації інвестиційного потенціалу пролягає через підтримку науково-технологічної й інноваційної діяльності. Необхідно чітко позначити пріоритетні напрямки інвестиційних потоків з наголосом на критерії добору інноваційних проектів підвищення конкурентного статусу національного суб'єкта інвестування.

4. Позитивний розвиток економіки України неможливий без опанування напрямку підвищення конкурентного статусу держави в міжнародному масштабі. Для цього повинна бути розроблена модель розвитку з врахуванням не тільки досвіду становлення високорозвинених країн, але і з огляду на національні особливості і наявний інтелектуальний і промисловий потенціал.

5. Виняткова орієнтація на кількісний показник ВВП, зростання якого може бути забезпечене за рахунок прибутків підприємств, які в свою чергу, можуть збільшуватися переважно за рахунок обсягу продажів і цін, не достатня. Як було показано вище, за існуючих підходів збільшення розмірів прибутків може відбуватися поза залежністю від зміни заробітної плати і податків, а високі темпи приросту ВВП ще не гарантують зростання заробітної плати, збільшення соціальних виплат і в остаточному підсумку, рівня життя в країні. А вилучення з обороту прибутку через зниження норми нагромаджень в основний капітал призводить в остаточному підсумку до руйнування макроекономічної системи.

Для макроекономічних систем, що знаходяться в стадії трансформації і становлення ринкових механізмів, дана проблема є надзвичайно актуальною, для її вирішення потрібна постійна своєчасна й адекватна оцінка вектора перетворень на основі якісного показника, більш чутливого, ніж валовий внутрішній продукт.

1. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку / За ред. акад. НАН України В.М.Гейця. - К.: Ін-т екон. прогнозів.; Фенікс, 2003. - 1008 с.
2. Расчеты выполнены с использованием официальных статистических данных.

3. Попова В. Результативність макроуровня: сутність концепції и методології оцінки. «Економіка України». - № 11, 2004. с. 42-48.
4. Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку./Общ. ред. А.Г. Милейковського. – М.: Прогресс, 1982. – 456 с.

УДК 336.531.2

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ В УКРАЇНУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

М.В. Романів

Економіко-правничий інститут

Західноукраїнського економіко-правничого університету (м. Чернівці)

Щоразу, коли мова заходить про результати залучення прямих іноземних інвестицій (ПІІ) в українську економіку, думки полярно розділяються. Незалежні експерти – “скептики” заявляють, що нічого незвичайного не сталося, і взагалі, скільки прийшло в Україну за час незалежності, в економіку східноєвропейських сусідів іноземні інвестори вкладають за рік. Основними причинами цього є бюрократизованість процесу залучення, непрозорі податки, низький рівень захисту приватної власності в Україні, що перешкоджає зростанню інвестицій в економіку країни. Урядові оптимісти ж, навпаки, говорять про потужний приріст ПІІ і глибоку зацікавленість іноземного інвестора у вітчизняній економіці.

Спробуємо проаналізувати, чи відбулися якісні зміни в іноземно – інвестиційному секторі вітчизняної економіки.

Прямі іноземні інвестиції в Україну надійшли зі 118 країн світу. Найбільші обсяги внесли нерезиденти зі США (13,5% загального обсягу), Кіпру (14,0%), Сполученого королівства (10,5%), Нідерландів (6,6%), Німеччини (6,3%), Російської Федерації (6,0%), Швейцарії (4,8%), Австрії (3,8%). На ці країни припадає 71,7% загального обсягу прямих інвестицій в економіку нашої країни.

Найбільш інвестиційно привабливими в Україні залишаються підприємства оптової торгівлі й посередництва у цій сфері (17,1% загального обсягу інвестицій), а також підприємства харчової промисловості та переробка сільгосппродуктів (12,7%).

Певний інтерес у нерезидентів також викликають підприємства машинобудування (7,4%), а також організації, що здійснювали фінансову діяльність (7,8%), операції з нерухомістю, здавання в найм та послуги юридичним особам (8,8%).

Цікава й така статистика: у підприємства колективної форми власності вкладено 74% до загального обсягу. У підприємства, що є власністю інших держав (23,5%). Для порівняння: у державні підприємства – лише (0,77%), підприємства приватної та комунальної власності – відповідно (1,0% і 0,03%).

Іноземні інвестиції вкладено в майже 10 тис. підприємств України.

Чільні місця за обсягом інвестицій посіли підприємства Києва, Дніпропетровської, Київської, Запорізької, Донецької, Одеської, Львівської, Харківської областей, а також АР Крим. На ці підприємства припадає 78,5% обсягу прямих інвестицій.

Разом з тим викликає побоювання тенденція вивозу капіталу з України, а саме зберігається тенденція щорічного скорочення інвестиційних вкладень на 30%.

Судячи з усього, не дуже поліпшився і показник приросту іноземних інвестицій на душу населення. Цей показник на початок жовтня поточного року становив трохи більше 190 доларів на душу населення (ці показники коливаються від майже 4,0 тис. доларів у Чехії до 2,0 тис. доларів у Польщі).

Аналіз структури іноземних інвестицій також свідчить про збереження раніше переважаючих тенденцій. Західний капітал в основному зосередився в харчовій і тютюновій промисловості, торгівлі, фінансах, енергетиці (тобто в галузях з швидкою оборотністю капіталів і забезпеченими ринками збуту).

Ці інвестори поки продовжують розглядати свої вкладення в Україну переважно як можливість забезпечити збут продукції без митних і протекціоністських обмежень. Так, у підприємства харчової промисловості та переробки сільськогосподарських продуктів інвестовано